

📄 ชื่อผลงานวิจัย (ไทย)

ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีต่อการปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2549

📄 ชื่อผลงานวิจัย (อังกฤษ)

The Effect of Online Group Counseling on Interaction with Opposite Sex of the Third Level

📄 ชื่อนักวิจัย

พวงทิพย์ ศิริเจริญ

📄 ปีที่ผลงานวิจัยเสร็จ

พ.ศ. 2549

📄 ประเภทของงานวิจัย

อื่นๆ

📄 คำสำคัญ

การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

📄 ความเป็นมา/หลักการและเหตุผล

นักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 3 ได้แก่ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 อยู่ในระยะวัยรุ่นตอนต้น เริ่มสนใจเพศตรงข้าม ทำให้เกิดการปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศไม่เหมาะสมอยู่เสมอ เช่น การไปเที่ยวด้วยกันลำพัง หรือไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม หรือไปในยามวิกาล หรือการดื่มสุราหรือสิ่งมีนเมา ทำให้ขาดความยับยั้งชั่งใจ หรือถูกลวนลามทางเพศจากเพื่อนนักเรียนชาย ดังข่าวที่เกิดขึ้นในหนังสือพิมพ์อยู่เสมอ ก่อให้เกิดความสะเทือนใจแก่ทุกฝ่าย ทั้งพ่อแม่ ครูอาจารย์ ตลอดจนสถานศึกษาที่เกี่ยวข้อง

จากการสำรวจความสนใจเรื่องเพศศึกษาที่นักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 3 จากโรงเรียนรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานครในปีการศึกษา 2549 จำนวน 3 โรงเรียน โดยการสุ่มนักเรียน จำนวนร้อยละ 10 ได้จำนวน 372 คน พบว่าเรื่องที่นักเรียนสนใจมากเป็นอันดับ 1 คือ การปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศ อันดับ 2 คือ การแก้ปัญหาภัยทางเพศ และอันดับ 3 คือ การปฏิเสธเพื่อนต่างเพศในสถานการณ์ที่จะเกิดปัญหาทางเพศ และจากการสำรวจความสนใจนี้ทำให้ทราบว่านักเรียนสนใจประเด็นเรื่องการปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศมากที่สุด จึงมีความจำเป็นต้องจัดกิจกรรมเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศได้ถูกต้องและเหมาะสม เพราะการปฏิบัติตนดังกล่าวเปรียบเหมือนนักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณธรรมดี รักษาวัฒนธรรมไทยและความเป็นไทยด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่มีต่อการปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศของนักเรียนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มในห้องรับคำปรึกษา ที่มีต่อการปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศของนักเรียนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
3. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศของนักเรียน ที่ได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตกับนักเรียนที่ได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มในห้องรับคำปรึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2549 จำนวน 736 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ปีการศึกษา 2549 จำนวน 16 คน โดยนำนักเรียนที่มีคะแนนการปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศที่ต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา นำคะแนนที่จับคู่กันมาสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากออกมาจำนวน 8 คู่ และจับฉลากอีกครั้งให้คนหนึ่งอยู่กลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 8 คน และอีกคนหนึ่งอยู่กลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 8 คน

วิธีการวิจัย

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับเอกสารการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม โปรแกรมที่ใช้การสนทนาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มในห้องรับคำปรึกษา
2. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับงานวิจัยการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มในห้องรับคำปรึกษา
3. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับเอกสารของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมและทฤษฎีผู้รับคำปรึกษาเป็นศูนย์กลาง
4. ศึกษาตัวอย่างกิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม และทฤษฎีผู้รับคำปรึกษาเป็นศูนย์กลาง
5. สร้างกิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มในห้องรับคำปรึกษาตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมและทฤษฎีผู้รับคำปรึกษาเป็นศูนย์กลาง โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ที่ใช้แก้ปัญหาด้านนำไปใช้ และให้ผู้เชี่ยวชาญ คือ ศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ คณะจิตวิทยาทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต กรุงเทพมหานคร ตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรม
6. แก้ไขและปรับปรุงกิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มในห้องรับคำปรึกษาตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมและทฤษฎีผู้รับคำปรึกษาเป็นศูนย์กลางตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำกิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มในห้องรับคำปรึกษาตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม และ

ทฤษฎีผู้รับคำปรึกษาเป็นศูนย์กลาง มาทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 6 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 ครั้ง และสอบถามความคิดเห็นต่อการร่วมกิจกรรมของนักเรียนเมื่อใช้กิจกรรมทั้ง 2

7. นำข้อคิดเห็นของนักเรียนมาปรับปรุงแก้ไข และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ปีการศึกษา 2549 ที่มีคะแนนการปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศ ต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมา

ผลการวิจัย

ในการแก้ปัญหาด้านการปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศ ด้วยวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มในห้องรับคำปรึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ครั้งนี้ ผลการวิจัยพบว่า

1. การปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศของนักเรียนภายหลังการได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่ม ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตดีกว่าก่อนการได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าการได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีผลให้การปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศของนักเรียนดีขึ้น ดังเช่นผลงานวิจัยของ โรเชียน (Rochien. 2004 , pp. 95-111) ได้ศึกษาเจตคติในการเรียนโดยใช้วิธีการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Online Counseling) ผลการศึกษาพบว่า การให้คำปรึกษาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Online Counseling) ทำให้เจตคติในการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

2. การปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศของนักเรียน ภายหลังการได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มในห้องรับคำปรึกษาก่อนการได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มในห้องรับคำปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 2 แสดงให้เห็นว่าการได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มในห้องรับคำปรึกษามีผลให้การปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศของนักเรียนดีขึ้น ดังเช่นผลงานวิจัยของ สุนันท์ บุญอ่ำ (2537) พบว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมทำให้อัตมโนทัศน์ทางด้านร่างกายดีขึ้นและน้ำหนักลดลง ทั้งนี้เนื่องจากการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ทำให้สมาชิกในกลุ่มได้มีโอกาสฝึกหัด โดยเฉพาะการได้รับแรงเสริม เช่น กำลังใจหรือคำชมเชยจากกลุ่มเพื่อนและผู้ให้คำปรึกษา และสอดคล้องกับคำกล่าวของเจียรนีย์ ทรงชัยกุล (2533) ที่ว่าการเสริมแรงในการให้คำปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม คือพฤติกรรมที่บุคคลกระทำแล้วส่งผลให้เขาได้รับความพอใจ บุคคลมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก ด้วยเหตุนี้การให้คำปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยมจึงช่วยส่งเสริมให้ผู้รับคำปรึกษามีกำลังใจและความมั่นใจเพิ่มมากขึ้นที่จะกระทำซ้ำอีก โดยเฉพาะการให้การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) แก่ผู้รับคำปรึกษาในทันทีหรือเร็วที่สุดเมื่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์เกิดขึ้นจะทำให้นักเรียนพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาพรรณ นาคข้าพันธ์ (2537) ได้ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเพื่อลดพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีประจันต์ อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการศึกษพบว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษารายบุคคลตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม มีพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนน้อยลง และบัวตัน เียรอรามณ์ (2540 , บทคัดย่อ) ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบผู้รับคำปรึกษาเป็นศูนย์กลาง เพื่อลดความท้อแท้ในการดำเนินชีวิตของหญิงมีครรภ์ที่ติดเชื้อโรคเอดส์ พบว่าหญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อโรคเอดส์ที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบผู้รับคำปรึกษาเป็นศูนย์กลาง มีความท้อแท้ในการดำเนินชีวิตลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. หลังสิ้นสุดการทดลองนักเรียนที่ได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มในห้องรับคำปรึกษามีการปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 3 ว่าหลังสิ้นสุดการทดลองนักเรียนที่ได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มในห้องรับคำปรึกษามีการปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศแตกต่างกัน เนื่องจากยังไม่พบงานวิจัยที่น่ากระบวนกรให้คำปรึกษาแบบกลุ่มผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมาใช้ และยังไม่มีผลงานวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 3 แต่พบว่ามีกรนำเอากระบวนกรให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลมาใช้ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผลการใช้พบว่ากระบวนกรให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีผลการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เหมือนกัน ดังผลงานวิจัยของ ลิน (Lin. 2005, p.1283) ได้ศึกษาความแตกต่างของวิธีการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Online Counseling) และวิธีการให้คำปรึกษาในห้องรับคำ

ปรึกษา (face-to-face Counseling) ในงานการคำและธุรกิจด้านความเห็นอกเห็นใจ ผลการศึกษาพบว่าความเห็นอกเห็นใจในงานด้านการคำและธุรกิจของวิธีการให้คำปรึกษาในห้องรับคำปรึกษา (Face to Face Counseling) สูงกว่าวิธีการการให้คำปรึกษาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Online ounseling) และ ผลงานวิจัยของโรเชียน (Rochien.2004 , pp. 95-111) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติในการเรียนของการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Online Counseling) และการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลในห้องรับคำปรึกษา (Face to Face Counseling) ผลการศึกษาพบว่าวิธีการให้คำปรึกษาในห้องรับคำปรึกษา Face to Face Counseling) มีผลให้เจตคติในการเรียนของนักเรียนสูงกว่าการให้คำปรึกษาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Online Counseling) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะในการใช้ประโยชน์

1. อาจารย์แนะแนวควรนำวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มในห้องรับคำปรึกษา ไปใช้ในการช่วยนักเรียนที่มีปัญหาด้านการปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศ
2. อาจารย์แนะแนวหรือครูอาจารย์ทั่วไป ควรศึกษาวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มในห้องรับคำปรึกษา เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการปรับพฤติกรรมด้านอื่นๆ ของนักเรียน